

توزیع پوشاک توفیقی در استان‌های محروم

پوشاک توفیقی قاچاق در استان‌های محروم توزیع خواهد شد. به گزارش تسنیم، سیدعبدالمجید اجتهادی، رئیس سازمان اموال تملیکی گفت: تعیین تکلیف چندین نوع دارد که یکی فروش است. مورد دیگر استرداد به صاحب کالا براساس رای قطعی است. کالاهای قاچاق به محض کشف در اختیار سازمان اموال تملیکی قرار داده می‌شود. سازمان اموال تملیکی امین اموال دولت است و باید کالا را نگهداری کند تا اگر رای بر استرداد صادر شد، مشکلی برای کالا به وجود نیامده باشد. بحث دیگر اعاده کالاهای متروکه است. یکی از علت‌های افزایش اعاده کالا اقدامات سریع سازمان اموال تملیکی است. در سال‌های گذشته فرد انگیزه چندانی برای پیگیری نداشت و رسوب کالا زیاد می‌شد. با توجه به سرعت این سازمان صاحب کالا که می‌تواند کالا را ترخیص کند اما به دنبال تاخیر بود، دیگر بلافاصله کالا را اعاده می‌کند.

حمله‌های سایبری به سامانه گمرک

به صورت شبانه‌روز و عمدتاً از مبادی کالاها، مورد حمله‌های سایبری هستیم و میزان و شدت آن باورنکردنی است. به گزارش ایسنا، محمد رضوانی فر، رئیس کل گمرک، گفت: طی چند هفته اخیر، میزان حمله‌های سایبری به این سامانه افزایش چشمگیری داشته‌است. او همچنین با بیان اینکه طی مدت ۱۰ ماه گذشته، ۱۲۰ میلیون دلار خودرو ساخته شده وارد کشور شده، در رابطه با امکان راه‌اندازی مسیر آبی در گمرک عنوان کرد: این مسیر برای گمرک‌های تخصصی قابل اجراست و در حال حاضر نیز، ایجاد مسیر آبی برای شرکت فولاد مبارکه اصفهان آغاز شده‌است. رضوانی فر در رابطه با میزان رسوب کالاها در بنادر و گمرکات کشور، از کاهش ماندگاری کالاها در بنادر خبر داد و گفت: طی مدت ۱۱ ماه سال گذشته، میزان ماندگاری کالاها در بنادر کشور حدود ۱۳ میلیون تن بود که این میزان برای مدت امسال به کمتر از ۱۱ میلیون تن رسیده است. همچنین زمان پاسخگویی دستگاه‌های همجوار نیز به کمتر از ۵۰ درصد کاهش یافته‌است.

انگلیس مانع ترافیکی نکند

سازمان جهانی دریانوردی یک سازمان کاملاً تخصصی است و توقع داریم که دولت انگلیس برای صدور ویزا مانع ترافیکی نکند. علی‌اکبر صفایی، معاون وزیر راه و شهرسازی به ایلنا گفت: با توجه به نقش و جایگاه بسیار مهمی که جمهوری اسلامی ایران در سازمان بین‌المللی دریانوردی دارد و در طول سال‌های گذشته هم تقاضا داریم که هر چه سریع‌تر برای نماینده ایران ویزا صادر کند. صفایی درباره علت طولانی شدن صدور ویزای نماینده ایران و سوابق کاری نماینده جدید ایران در سازمان جهانی دریانوردی، گفت: نماینده معرفی شده آقای کولیوند از همکاران بسیار قدیمی و متخصص دریایی است که امیدواریم به‌زودی به سازمان جهانی دریانوردی اعزام شود. او ادامه داد: چند ماهی است که منتظر صدور ویزای آقای کولیوند هستیم و دلیل طولانی شدن فرایند صدور ویزا را اعلام نمی‌کنند اما وی ریجکت نشده‌است.

ایران نوزدهم جهان؟

بررسی ادعای اخیر داود منظور رئیس سازمان برنامه و بودجه درباره جایگاه اقتصادی ایران

علی ایوبی

گزارشگر هم‌میهن

«ایران نوزدهمین اقتصاد دنیا شد»؛ دو روز پیش رئیس سازمان برنامه و بودجه در شبکه اجتماعی ایکس (توییتر) این جمله را نوشت و اعلام کرد، تولید ناخالص داخلی ایران به ۱/۸۱ تریلیون دلار رسیده است. داود منظور در ادامه نوشت: «برای پنج سال آینده، افزایش تولید ناخالص داخلی به سطح ۲/۵ تریلیون دلار (بر اساس شاخص قدرت خرید) هم‌زمان با پنجاه‌سالگی انقلاب اسلامی هدف‌گذاری شده است.»

منظور در شرایطی اقتصاد ایران را نوزدهمین اقتصاد دنیا معرفی می‌کند که به عقیده کارشناسان این تنها یک بازی با آمار است. اینکه آیا اقتصاد ایران در شرایطی که سال‌هاست در بالاترین سطح دچار تحریم است و به تازگی از شرایط کرونایی خارج شده، می‌تواند رتبه نوزدهم دنیا باشد؟ را بسیاری از افرادی که این توثیق رئیس سازمان برنامه و بودجه را خوانده بودند، از خود پرسیدند و زیر همان توثیق برای او کامنت گذاشتند.

یک نفر نوشته بود: «دلار رو چند حساب می‌کنی؟ ظاهراً با قیمت گوجه توی محله احمدی نژاد در دوران ریاست‌جمهوری اش یکیه»، دیگری نوشته بود: «یک نهاد معتبر را معرفی کنید که این شاخص را مبنای اصلی مقایسه اندازه اقتصاد کشورها قرار دهد. چرا از شاخص‌های قیمت جاری و ثابت استفاده نمی‌کنید؟! به نفع‌تان نیست؟» یا «خودت می‌دانی که ادعای پیشی گرفتن از استرالیا و اتریش و نروژ و امارات را کسی نمی‌پذیرد. ولی می‌گویی و فکر نمی‌کنی که زیادند کسانی که بدانند برابری قدرت خرید، سرانه‌اش مهم

است و نه سر جمع آن.» یک نفر هم نوشته بود: «یعنی هر ایرانی ۲۲۰۰۰ دلار سرانه. خداکند منظورش گول زدن ما باشد. اگر رئیس سازمان برنامه و بودجه بخواهد خودش را گول بزند، فاجعه خواهد بود.»

همین شد که منظور را وادار به توضیح کرد و او در رشته‌تئوتیتی موضوع این رتبه‌بندی را اینگونه توضیح داد: «ضمن تشکر از کامنت‌های ذیل این پست توضیحا عرض می‌کنم این رتبه‌بندی توسط نهادهای بین‌المللی براساس نرخ ارز مرجع موسوم به نرخ برابری قدرت خرید صورت گرفته است. این نرخ ارز متفاوت از نرخ ارز اعلامی از سوی کشورها است و توسط نهادهای بین‌المللی محاسبه می‌شود.»

منظور همچنین نوشت: «برای محاسبه این شاخص، یک سبد کالای مشخص بر حسب پول ملی دو کشور ارزش‌گذاری می‌شود. نسبت این دو ارزش به یکدیگر، نرخ ارز بر حسب برابری قدرت خرید را نشان می‌دهد. در کشورهایی مثل ایران که پارانه گسترده‌ای پرداخت می‌شود، این نرخ بسیار کمتر از نرخ ارز اعلامی توسط بانک مرکزی است.» «تولید ناخالص داخلی» (GDP) یا کل ارزش پولی کالاها و خدمات تولیدشده در یک کشور، یکی از مهمترین معیارهای سنجش اقتصاد آن کشور محسوب می‌شود و براساس گزارش صندوق بین‌المللی پول که در ابتدای سال جدید میلادی (۲۰۲۴) منتشر شده است، ایالات متحده، چین، ژاپن، آلمان و هند، پنج اقتصاد بزرگ دنیا از لحاظ تولید ناخالص داخلی هستند.

تولید ناخالص داخلی ایالات متحده به‌عنوان کشور اول این جدول، ۲۶ هزار و ۹۵۴ میلیارد دلار، نرخ رشد سالانه تولید ناخالص داخلی ۱/۶ درصد و تولید ناخالص داخلی براساس سرانه کشور ۸۰ هزار و ۴۱۰ دلار است. همچنین به ترتیب تولید ناخالص داخلی چین ۱۷ هزار و ۷۸۶ میلیارد دلار، آلمان چهار هزار و ۴۳۰ میلیارد دلار، ژاپن چهار هزار و ۲۳۱ میلیارد دلار و هند سه هزار و ۷۳۰ میلیارد دلار است. البته امکان اینکه ارزشها در هر کشور دستکاری شود

پیمان مولوی کارشناس اقتصادی در گفت‌وگو با «هم‌میهن»:

حقوق آقای منظور جایگاه‌مان‌را در اقتصاد جهان نشان می‌دهد

نگاه کارشناس ۱

نی‌دهد و واقعیت اقتصاد ایران این است که درآمد سرانه ما پایین‌تر از خیلی از کشورها است. سوال اینجاست که بر فرض اقتصاد ایران نوزدهم جهان باشد، آیا مردم ایران در یک رفاه نسبی زندگی می‌کنند؟ اگر از خیابان‌های شمال تهران به سمت جنوب شهر و حاشیه تهران حرکت کنیم، می‌بینیم که خبری از رفاه نیست. چگونه می‌توان رفاه را سنجید؟ باید دید مردم به‌عنوان مثال کالری مناسب دریافت می‌کنند؟ یا حجم مصرف گوشت، ماهی، میوه و سبزیجات و در کل نقش پروتئین در اقتصاد خانوار به چه میزان است؟ وقتی بر روی این مسائل تمرکز می‌کنیم به این نتیجه می‌رسیم که اگر اقتصاد نوزدهم جهان هم باشیم، مصرف این اقلام غذایی شش‌پنجاه درصد افت کرده و آن چیزی که جایگزین آنها شده، نان و غلات و حبوبات است. به نظر من به‌جای اینکه به کمیت تمرکز کنیم باید کیفیت زندگی مردم را بالا ببریم و از بازی اعداد بیرون بیایم.

شما کشور امارات را مثال زدید که اقتصاد آنها به‌گونه‌ای است که فرقی ندارد اقتصاد چندم جهان باشند. آنها چه دارند که اقتصاد ما به آن نیاز دارد؟

شما به این عدد دقت کنید: تولید ناخالص داخلی امارات به‌صورت دلاری در سال ۱۹۹۲، ۵۲ میلیارد دلار بوده که در سال ۲۰۰۲ به حدود ۱۰۹ میلیارد دلار رسیده و در سال ۲۰۱۲ به ۳۷۴ میلیارد دلار رسید که در همان زمان تولید ناخالص داخلی ایران ۶۴۵ میلیارد دلار یعنی دو برابر امارات بود. در سال ۲۰۲۲ تولید ناخالص داخلی امارات به ۵۰۷ میلیارد دلار رسیده و از نظر دلاری از اقتصاد ما پیشی گرفته و درآمد سرانه آن بیشتر شده است. تفاوت ایران و امارات این است که آن کشور در این زمینه اقتصاد را اولویت قرار داده ولی برای ما اولویت نیست.

ابراهیم رئیسی گفته ما در دوسال اخیر رشد ۴ درصدی داشتیم و رشد تولید و کاهش تورم بی‌سابقه‌ای را هم تجربه کرده‌ایم. آیا این اعداد و ارقام می‌تواند معیار اقتصاد الان کشور باشد؟

رشد اقتصادی که در سال ۱۴۰۰ تجربه کردیم یک رشد جهانی بوده و به دوره پساکرونا مربوط می‌شود که اقتصاد کشورها بعد از کرونا جان گرفت و سال بعد به اوج رسید. هنر این است که بتوانیم این روند رشد را

سی کشور اول جهان از نظر تولید ناخالص داخلی است اما تورم بالای ۲۴۰ درصد دارد که اصلاً اتفاقی خوبی نیست.

اینکه درآمد سرانه کشور ما چقدر است خیلی مهم‌تر است. درآمد سرانه ما نزدیک به ۴ هزار دلار است در حالی که در عربستان نزدیک به ۳۰ هزار دلار و در امارات دو برابر این عدد است. ما باید درآمد سرانه کشورها را ملاک قرار دهیم و نکته بعد اینکه این درآمد به چه صورت در جامعه توزیع شده و آیا جامعه ایرانی به لحاظ برخورداری از آموزش، غذا و... جزو کشورهایی هست که در سطوح بالا قرار دارد؟ به نظر من حرف‌های این چنینی بازی با اعداد است. بر فرض که اقتصاد نوزدهم جهان باشیم، آیا اکنون ایرانیان در رفاه زندگی می‌کنند؟ بنده ترجیح می‌دهم اقتصاد آخر باشیم ولی درآمد سرانه کشور بالا باشد. نکته اصلی که در این میان فراموش شده، رفاه است. ما در ایران بیشتر بر روی معیشت تکیه داریم در صورتی که معیشت خط کف است و ما باید بر روی رفاه تمرکز کنیم. در همین چند روز پیش یک کارشناس در تلویزیون گفت که ایرانیان کار نمی‌کنند و مطالبه‌گر هستند ولی مردم ژاپن کار و تلاش می‌کنند، واقعیت امر این است که اقتصاد ایران به لحاظ پتانسیلی که دارد یعنی جمعیت و منابعی که دارد یعنی نفت و گاز، جزو پانزده کشور اول دنیا است ولی به لحاظ اینکه بتواند از اینها استفاده کند، نیاز به سرمایه‌گذاری دارد که در طول سال‌های قبل به دلیل تحریم‌ها رخ نداده است و خروج سرمایه‌سنگینی را تجربه کردیم. اینکه بگوییم ما اقتصاد نوزدهم جهان هستیم آن هم با مملد تولید ناخالص داخلی، شاخص درستی نیست و باید براساس دلار نیز قضیه را ببینیم. بر این اساس تولید ناخالص ایران در سال ۱۳۹۰، ۶۴۵ میلیارد دلار بوده که هم‌اکنون به حدود ۳۸۰ میلیارد دلار رسیده است و این نشان می‌دهد اقتصاد دلاری ایران کوچکتر شده است و این واقعیت اقتصاد کشور است و بر اساس آن ما اقتصاد نوزدهم جهان نیستیم.

البته آقای منظور براساس شاخص قدرت خرید گفته‌اند که ما اقتصاد نوزدهم هستیم... من حرفم این است که واقعیت این را نشان

